

РЕШЕНИЕ

№ 5165

гр. София, 01.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
публично заседание на 19.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6122** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по чл. 145 и следв. от АПК във връзка с чл. 27 ал.5 от ЗПУКИ.

Образувано е по жалба на П. Н. К. от [населено място] срещу решение № 69 от 31.05.2012г на Комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси [населено място]. Претендира се незаконосъобразност на оспореното решение поради допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с разпоредбите на материалния закон. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Я., който поддържа жалбата. В жалбата си К. обосновава следните възражения: На първо място поставя въпроса за липса на нарушение на чл. 107А от КТ. В действителност, страните по трудовия договор били баща и дъщеря, но нямало никакви данни длъжността, която заемала Н. А. да е в държавната администрация, който елемент бил задължителен от състава на соченото нарушение. На следващо място се отрича наличието на частен интерес при атестирането на А.. Твърди се, че не е налице нарушение на ПМС № 67/2010г, като се излагат възражения за начина на формиране на индивидуалните размери на основните месечни заплати. Според жалбоподателя, К., в качеството му на работодател се явява и единствено оправомощен да променя размера на трудовото възнаграждение на работниците и да оценява работата им. Прави се искане за отмяна на оспореното решение, като в писмени бележки адв. Я. сочи подробни съображения по направеното искане. Претендира разноси по делото. Ответникът по оспорването, Комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, чрез юрк. М. оспорва жалбата, като в писмени бележки претендира

издаване на оспорвания акт от компетентен орган, при спазване на разпоредбите на материалния и процесуалния закон, и в съответствие с целта на закона. Според ответника, от съдържащите се в приложената по делото административна преписка писмени доказателства по безспорен и категоричен начин се установява, че д-р П. Д. К. - в качеството си на директор на Дом за медико — социални грижи за деца [населено място] е упражнил правомощия при издаване на актове в частен интерес в полза на свързано с него лице по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ - Н. А.. Твърди се, че представеният в хода на съдебното дело Анекс към Колективен трудов договор от 24.07.2008г. потвърждава направените от Комисията изводи за упражнените правомощия от лицето, заемащо публична длъжност в частен интерес, като с представянето на този Анекс през септември 2012г. д-р К. сочи, че този документ има действие и към настоящият момент. Според ответника, съгласно така представеният документ, заплатата на дъщерята на директора трябва да е 250лв. - „Квалифициран производствен персонал". Според ответника, аргумент в посока за наличие на конфликт на интереси е и обстоятелството, че П. К. предварително е атестирал дъщеря си за 2012г., който факт според същия е доказателство за материална облага, произтекла от действие на упражнени властнически правомощия в частен интерес. Прави се възражение за ирелевантност на твърдението, че цитираната разпоредба на чл. 107А от КТ се отнася само за държавни служители, като се сочи, че тя произлиза от Кодекса на труда, а не от ЗДСл или от ЗА. Като ирелевантен за наличието на „частен интерес" се сочи и размерът на надвишените трудови възнаграждения, получени от Н. А. в резултат на упражнени от баща ѝ властнически правомощия. Твърди се, че легалното понятие на „конфликт на интереси" е дадено в чл. 2 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗПУКИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Тълкуването на разпоредбата според ответника води до извода, че за да възникне „конфликт на интереси", следва на първо място да е налице установен по безспорен начин, съществуващ частен интерес, който от своя страна може (т.е. е възможно) да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията на лицето, заемащо публична длъжност. Нормата не предвиждала възможност за възникване на "конфликт на интереси", основаващ се на хипотетичен „частен интерес". Такова (хипотетично, евентуално) можело да бъде само влиянието на съществуващия „частен интерес" върху изпълнението на правомощията и задълженията на лицето, заемащо публична длъжност. Според ответника, от дадените в чл. 2, ал. 2 и 3 от ЗПУКИ /в редакцията до 10.12.2010 г./ легални дефиниции на посочените понятия е видно, че: - „частен интерес" е всяка облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, а - „облага" е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. От горното следвало, че за да е налице „частен интерес", трябвало да съществува „облага" по смисъла на чл. 2. ал. 3 от ЗПУКИ. Посочените

обстоятелства - облага и частен интерес, следвало да са установени по надлежния ред и с предвидените за това в закона доказателства. Облага, получена в следствие законосъобразно и съвместно изпълнение на възложената дейност от страна на лицето, заемащо публична длъжност или от свързаните с него лица, не водела до „частен интерес“ по смисъла на ЗПУКИ и съответно - до „конфликт на интереси“. Целта на закона била да попречи на възможността за незаконно обогатяване и/или получаване на нематериални облаги чрез използване на служебното положение от лице, изпълняващо публична длъжност, което се облагодетелства, както и на свързаните с него лица, какъвто се претендира да е настоящият случай. С подписването на допълнително споразумение към ТД № 03/01.03.2010г. и допълнително споразумение към ТД № 01/01.01.2011г. с дъщеря си, д-р К. бил сключил договори в частен интерес в нарушение на чл. 8, във връзка с чл. 35 от ЗПУКИ. Твърди се, че в подадените на 29.01.2009г. и на 16.04.2009г. декларации по чл. 12, т.2, във връзка с чл. 14 от ЗПУКИ не фигурира наличието на свързани лица, каквито безспорно са П. К. и Н. А.. В декларацията П. К. бил длъжен да отбележи наличието на свързаност с дъщеря си. Във връзка с обстоятелство, че директорът е сключил трудов договор с дъщеря си - свързано с него лице, същият следвало да подаде декларация по чл. 12, т. 3 от ЗПУКИ за настъпила промяна в обстоятелствата по т. 1 или 2 от чл. 12 на ЗПУКИ. С подаването на цитираната декларация, директорът трябвало да декларира наличие на частен интерес към дейността на свързаното с него лице, дъщеря му Н. А. и при необходимост от упражняване на властнически правоотношения по неин адрес да се отвежда. Прави се искане съдът да отхвърли жалбата като неоснователна.

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

При извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, АССГ в настоящия състав приема, че оспорването е допустимо като подадено в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав. Предмет на оспорване в настоящото производство е решение № 69/31.05.2012г на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, с което на основание чл. 27 ал.2 от ЗПУКИ във вр. с чл. 7 т.3 от ПОДКПУКИ комисията установява конфликт на интереси по отношение на П. Д. К. с ЕГН [ЕГН] на длъжност „директор“ на Дом за медико - социални грижи за деца [населено място] за това, че като лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 3, т. 23 от ЗПУКИ, е сключил договори в частен интерес: допълнително споразумение към ТД № 03/01.03.2010г., допълнително споразумение към ТД № 01/01.01.2011г. и издал актове в частен интерес: атестационни карти за 2009г., 2011г. и 2012г. в нарушение на чл. 8, във връзка с чл. 35 от ЗПУКИ на свързано с него лице по смисъла на параграф 1, т. 1 от ДР на Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси - Н. П. А.. Съгласно чл. 27 ал.5 от ЗПУКИ, решението, с което се установява конфликт на интереси, може да се оспори от заинтересованото лице пред съда по реда на АПК. Д-р П. К. като адресат на заповедта е активно процесуално легитимиран да я оспорва, като лице с правен интерес от оспорването. На л. 107 по делото е приложена и приета като писмени доказателство обратна разписка – известие за доставяне, от което е видно, че г-н К. е получил препис от оспорваното решение на 06.06.2012г. Съгласно общата разпоредба на чл. 149 ал.1 от АПК, индивидуалните административните актове могат

да се оспорват в 14 дневен срок от съобщаването им, който срок е преклузивен. На л. 3 от делото е приложена жалба с входящ № при КПУКИ с дата 22.06.2012г. На л. 8 по делото обаче е приложен пощенски плик, от пощенското клеймо на който се установява, че жалбата е подадена от г-н К. до КПУКИ на 20.06.2012г в преклузивния 14 дневен срок за оспорване. АССГ е компетентен да разгледа оспорването по същество с оглед правилата за родова и местна подсъдност по АПК.

След анализ на събраните по делото доказателства, АССГ установява следната обстановка от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 24 ал.1 от ЗПУКИ, всеки, който разполага с данни, че лице, заемащо публична длъжност, е нарушило разпоредба на този закон, може да подаде сигнал за конфликт на интереси. Сигнал с рег. № 022/24.01.2012г. е изпратен по компетентност от инспектората на МЗ с изх. № 37-00-28 от 24.01.2012г.. Искане за установяване наличие или липса на конфликт на интереси по отношение на д-р П. Д. К. - директор на Дом за медико - социални грижи за деца [населено място] и неговата дъщеря Н. П. А. - „завеждащ личен състав". Към сигнала са приложени следните доказателства: Декларация от П. Д. К. по чл. 12, т. 1, във връзка с чл. 13 от ЗПУКИ от 30.01.2009г.; Декларация от П. Д. К. по чл. 12, т. 1, във връзка с чл. 13 от ЗПУКИ от 12.01.2009г.; Декларация от П. Д. К. по чл. 12, т. 1, във връзка с чл. 14 от ЗПУКИ от 16.04.2009г.; Декларация от П. Д. К. по чл. 12, т. 1, във връзка с чл. 14 от ЗПУКИ от 29.01.2009г.; Свидетелство за съдимост № 397/20.01.2012г. на Н. П. А.; Трудов договор на осн. чл. 70, ал. 1 от КТ № 11/03.11.2003г. на Н. П. А. за длъжността „личен състав, той технически секретар, той калкулант" в ДМСГД, подписан от П. К., за месечно възнаграждение в размер на 180,00лв.; Допълнително споразумение към ТД № 68/01.07.2004г. на Н. А. за длъжността „личен състав" в ДМСГД, подписана от П. К., за месечно възнаграждение в размер на 192,00лв.; Заповед № 23/01.04.2005г. на директора на ДМСГД - К. на осн. чл. 118, ал. 3 от КТ за по-висок размер на трудово възнаграждение на Н. А. за длъжността „зав. личен състав" в размер на 280,00лв.; Заповед от 01.07.2005г. на директора на ДМСГД - К. на осн. чл. 118, ал. 3 от КТ за по-висок размер на трудово възнаграждение на Н. А. за длъжността „зав. ТРЗ и личен състав" в размер на 300,00лв.; Атестационни карти на Н. А. от 08.01.2005г. и от 10.04.2009г., подписани от директора на ДМСГД - К.; Допълнително споразумение към ТД № 09/11.07.2005г. на Н. А. за длъжността „зав. личен състав" в ДМСГД, подписана от П. К., за месечно възнаграждение в размер на 311,00лв.; Допълнително споразумение към ТД № 07/01.01.2007г. на Н. А. за длъжността „зав. личен състав" в ДМСГД, подписана от П. К., за месечно възнаграждение в размер на 320,00лв.; Допълнително споразумение към ТД № 07/21.05.2007г. на Н. А. за длъжността „зав. личен състав" в ДМСГД, подписана от П. К., за месечно възнаграждение в размер на 380,00лв.; Допълнително споразумение към ТД № 07/10.08.2007г. на Н. А. за длъжността „зав. личен състав" в ДМСГД, подписана от П. К., за месечно възнаграждение в размер на 418,00лв.; Допълнително споразумение към ТД № 31/20.04.2008г. на Н. А. за длъжността „зав. личен състав" в ДМСГД, подписана от П. К., за месечно възнаграждение в размер на 430,00лв.; Допълнително споразумение към ТД № 07/16.06.2008г. на Н. А. за длъжността „зав. личен състав" в ДМСГД, подписана от П. К., за месечно възнаграждение в размер на 470,00лв.; Допълнително споразумение към ТД № 07/19.09.2008г. на Н. А. за длъжността „зав. личен състав" в ДМСГД, подписана от П. К., за месечно възнаграждение в размер на 498,00лв.; Допълнително споразумение към ТД № 03/01.03.2010г. на Н. А. за длъжността „зав.

личен състав" в ДМСГД, подписана от П. К., за месечно възнаграждение в размер на 543,00лв.; Допълнително споразумение към ТД № 01/01.01.2011г. на Н. А. за длъжността „служител човешки ресурси" в ДМСГД, подписана от П. К., за месечно възнаграждение в размер на 543,00лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 25 от ЗПУКИ, комисията е длъжна да събере необходимата информация по сигнала. В конкретната хипотеза, комисията е извършила служебна справка в Агенция по Вписвания - Търговски регистър за ЕТ "Д-р П. К. - индивидуална практика за специализирана медицинска помощ по детски болести" ЕИК[ЕИК] - регистрирана по ф. дело № 382/2000г. и заличена на 17.02.2009г. Комисията е събрала служебно следните доказателства: справка от НБД Население за П. Н. К.; Постановление № 363 от 29 декември 2004г. за структурни промени в системата на здравеопазването и извлечение от ПЗР в Постановление № 218 на МС; Трудов Договор № РД -15-71/10.01.2001г. на П. К. и допълнителни споразумения към него; Длъжностни характеристики на П. К. за 2000, 2003, 2004, 2007, 2011 и 2012г.; Декларации по чл.12, т. 1 и 2 на П. К., по чл.12, т. 1 от 12.01. и 30.01.2009г.и почл.14, т. 2 от 29.01. и 1604.2009г.; Удостоверения № 87 и № 88 от 21.04.2012г. за получените доходи от Н. П. А. за 2011 г. и за първото тримесечие на 2012г.; копие на трудова книжка № 36, серия Г, № 156836 от 01.11. 2003г. на Н. А.; диплома за средно образование серия А-97, № 021209 и рег. № 595/30.06.1997г. на Н. П. К., издадена от Пето средно общообразователно училище „Г. И." - Б.; диплома от Северозападен колеж - Л. на Н. П. К. от 1997г. изписана на английски език, непреведена и незаверена от Министерството на образованието; атестационна карта за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността на Н. А. за 2012г.; атестационна карта за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността на Н. А. за 2011г.; атестационна карта на Н. А. за 2009г.; атестационна карта на Н. А. за 2007г.; атестационна карта на Н. А. за 2005г.; длъжностни характеристики подписани от Н. А. за длъжностите: експерт кадри, деловодител, личен състави и завеждащ личен състав; справка за минималната работна заплата в Б. за периода 1991-2012г.; извадка от единния класификатор на длъжностите в Б.; извадка от ДВ брой 32/2012г. с таблица за размерите на минималните и максималните основни месечни заплати по длъжностни нива за работещите в държавната администрация, щатно разписание на длъжностите в Дом за медико - социални грижи за деца [населено място], вътрешни правила за работна заплата в сила от 01.07.2008г., Постановление № 67/2010г. на МС за заплатите в бюджетните организации и дейности, Наредба № 2 от 14.04.2003г. за признаване на завършени етапи на училищно обучение или степени на образование и професионална квалификация, по документи, издадени от училища на чужди държави.

Съгласно чл. 26 от ЗПУКИ, комисията събира доказателства по реда на АПК, изслушва лицето, заемащо публична длъжност и му дава възможност да направи възражение. Задълженията са при условията на кумулативно изброяване. На свое заседание от 21.02.2012г., Комисията е допуснала сигнала за разглеждане по същество.

С покана изх. № С-22#4/11.04.2012г. – л. 44 по делото, на основание чл. 26 ЗПУКИ във връзка с чл. 47 АПК, П. К. е поканен за изслушване на 24.04.2012г. Поканата е получена от К. на 19.04.2012г , видно от известие за доставяне на л. 45 по делото. Лицето е поканено и по телефона.

На заседание на Комисията от 24.04.2012г. П. К. е изслушан. По време на

изслушването, П. К. потвърждава истинността на изнесеното в сигнала. П. К. обяснява, че допълнително материално стимулиране не е давано на работещите в повереното му здравно заведение. Той иска към преписката да бъде приобщена диплома от Северозападен колеж - Л. на Н. П. К. от 1997г. По отношение на дъщеря си отбелязва, че я е назначил на основание на тази диплома, която е индикация за високия ѝ ценз.

При извършена служебна проверка, съдът констатира, че комисията законосъобразно е провела процедурата по подадения сигнал: изискала е необходима информация по реда на чл. 25 от ЗПУКИ; събрала е доказателства по реда на АПК, изслушала е лицето, заемащо публична длъжност и му е дала възможност да направи възражения по сигнала.

След като е събрала допустими и относими към фактите, изложени в сигнала доказателства, комисията е подложила същите на анализ и е установила фактическа обстановка както следва, която съдът ще представи и ще коментира и във връзка с ангажираните в съдебна фаза доказателства:

По делото не е спорен фактът, а и в тази насока комисията е събрала годни писмени доказателства, от които се установява, че Д-р П. К. е назначен за Директор на Дом за медико - социални грижи за деца [населено място] от д-р И. С. - Министър на здравеопазването с трудов договор № РД -15-71/10.01.2001г./л. 57 по делото/. С допълнителни споразумения: № РД - 15 -164/30.01.2001г., № РД - 15 - 926/27.04.2001г., № РД - 15 - 209/01.03.2002г., № РД - 15 -1493/02.08.2002г., №РД- 15 -339/21.03.2003г., №РД_ 15 - 1388/15.07.2003г., № РД- 15 -1933/10.08.2004г., № РД- 15 - 2086/25.07.2005г., № РД - 15 - 1840/01.08.2006г., № РД- 15 - 1475/19.06.2007г., № РД - 15 - 2569/21.08.2007г., № РД - 15 - 2001/15.07.2008г., № РД -15 - 3239/30.09.2008г., П. К. е преназначаван многократно и възнаграждението му е било актуализирано своевременно /л. 46 – 53/.

Според съда, в тази част на изложението следва да се постави и въпроса за характера на заведението, чиито директор е К.. Съгласно чл. 5 от ЗЛЗ, домовете за медико-социални грижи, в които се осъществяват медицинско наблюдение и специфични грижи за деца се създават от държавата. Соченият дом е на Министерство на здравеопазването и като страна по трудовия договор на М. е именно Министерството, представлявано от Министъра на здравеопазването. По делото са представени длъжностни характеристики – л. 58 – 66 на длъжността „Директор Дом за медико – социални грижи за деца”, от които се установява, че директорът ежегодно предлага за утвърждаване на министъра на здравеопазването структура на дома, броят на леглата и щатното разписание по длъжности, като директорът на дома е работодател на всички работещи в него.

Страните нямат спор и по отношение на установения от комисията факт, направената справка в Национална база данни „Население”, че Н. П. А. е дъщеря на П. Д. К. - директор на Дом за медико -социални грижи за деца [населено място] - родство от първа степен по права линия и свързано с него лице по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ.

Н. П. А. е назначена с трудов договор на осн. чл. 70, ал. 1 от КТ № 11/03.11.2003г. за длъжността „личен състав, той технически секретар, той калкулант" в ДМСГД, подписан от баща ѝ - П. К. /договор на л. 25 по делото/. В него е отчетен трудов стаж: 3г., 1м. 00д., а в представена трудова книжка такъв не е наличен, но е изчислен като клас прослужено време в процесният трудов договор. Този факт не се оспорва от

жалбоподателя пред съда и не се ангажират доказателства за установяване на противното, поради което съдът приема констатацията на комисията за отговаряща на събраните по делото доказателства. Всички последващи промени свързани с трудовото досие на Н. А., а именно: допълнително споразумение към ТД № 68/01.07.2004г. /л. 26/, Заповед № 23/01.04.2005г /л. 27/, Заповед от 01.07.2005г /л. 28/, допълнително споразумение към ТД № 09/11.07.2005г. /л. 31/, допълнително споразумение към ТД № 07/01.01.2007г. /л. 32/, допълнително споразумение към ТД № 07/21.05.2007г. /л. 33/, допълнително споразумение към ТД № 07/10.08.2007г. /л. 34/, допълнително споразумение към ТД № 31/20.04.2008г. /л. 35/, допълнително споразумение към ТД № 07/16.06.2008г. /л. 36/, допълнително споразумение към ТД № 07/19.09.2008г /л. 37/, **допълнително споразумение към ТД № 03/01.03.2010 /л. 40/ и допълнително споразумение към ТД № 01/01.01.2011г. /л. 41/** са подписани от баща ѝ, включително двата сключени след 01.01.2009 г. (датата на влизане в сила на ЗПУКИ). Те касаят промяна в размера на основното и допълнителното ѝ възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит на основание на Кодекса на труда, подзаконовите актове, регламентиращи работните заплати в бюджетните организации и в системата на здравеопазването. Той е утвърдил и подписал всичките ѝ длъжностни характеристики и атестационни карти /л. 29,38 по делото/, което е видно от представените по делото доказателства и не се оспорва от жалбоподателя в съдебната фаза на производството.

На л. 54 – 56 по делото са представени и приети като писмени доказателства подадените на 29.01.2009г. и на 16.04.2009г. декларации по чл. 12, т.2, във връзка с чл. 14 от ЗПУКИ на г-н К.. Органът е констатирал, а този извод се споделя и от съдебния състав, че в тях не фигурира наличието на свързани лица. П. К. е трябвало в срока по чл. 14 от ЗПУКИ да подаде допълнителна декларация. В декларацията П. К. е бил длъжен да отбележи наличието на свързаност с дъщеря си - Н. А., което е основание за установяване на конфликт на интереси. Във връзка с обстоятелство, че директорът е сключил трудов договор със дъщеря си - свързано с него лице, същият е следвало да подаде декларация по чл. 12, т. 3 от ЗПУКИ за настъпила промяна в обстоятелствата по т. 1 или 2 от чл. 12 на ЗПУКИ. С подаването на цитираната декларация, директорът е трябвало да декларира наличие на частен интерес към дейността на свързаното с него лице, дъщеря му Н. А..

Видно от справка от интернет страницата на Търговския регистър към Агенция по вписвания, П. Д. К. е упражнявал дейност и като едноличен търговец с фирма ЕТ "Д-р П. К. - индивидуална практика за специализирана медицинска помощ по детски болести", която фирма е заличена на 17.02.2009г. и това обстоятелство своевременно е отразено в подадената на 16.04.2009г. декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ.

Предвид представените доказателства и установената обстановка, във връзка с приложимите правни норми, комисията законосъобразно е приела, че сигналът по чл. 23 от ЗПУКИ е допустим, като е приела, че същият е подаден от идентифицирано по смисъла на чл. 17 от Правилника за организацията и дейността на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси лице. За да приеме допустимост на сигнала, комисията е извършила преценка на качеството на проверяваното лице по ЗПУКИ - П. Д. К. заема длъжността „директор" на Дом за медико -социални грижи за деца [населено място] и като такъв е **лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 3, т. 23 от ЗПУКИ**. Този извод се споделя от настоящият състав на АССГ и не се оборва от жалбоподателя в съдебното

производство.

При извършената проверка по сигнала и с оглед на правомощията и компетентностите на КПУКИ, след като е сезирана със сигнал, Комисията служебно да следи за наличието на несъвместимост за лицата, заемащи публична длъжност, същата е установила, че към датата на подаване на сигнала и един месец след влизане на ЗПУКИ в сила от справка в Търговски регистър, П. Д. К. не действа като едноличен търговец или неограничено отговорен съдружник в търговско дружество, управител, търговски пълномощник, търговски представител, прокурист, търговски посредник, ликвидатор или синдик, член на орган на управление или контрол на търговско дружество или кооперация. В тази част решението не се оспорва и съдът не следва да коментира така направените от комисията изводи.

В оспорваната част: Комисията след като е установила качеството на К., законосъобразно е съотнесла фактите към относимите правни норми и е приела, че директорът на Дом за медико - социални грижи за деца [населено място] е едноличен орган на управление по чл. 22 от Закона за здравето (ЗЗ). Същият се назначава от Министъра на здравеопазването. Директорът отговаря и стопанисва държавно имущество, управлява делегиран бюджет, в качеството си на второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към МЗ, назначава и освобождава служители.

Предвид тези функции на директора, същият е приет от ответника като административен орган, а съществуващото трудово правоотношение на Н. А. като попадащо в хипотезата „работа в държавната администрация“.

Според съда, в действителност, видно от приложимите правни норми и длъжностната характеристика на П. К. ,той отговаря за цялостната дейност на дома, работодател е на всички работещи в него, утвърждава длъжностните характеристики. Видно от длъжностната характеристика на Н. А., тя е на пряко подчинение на директора на медицинското заведение.

Жалбоподателят обаче оспорва установяването от страна на ответника, че трудовото правоотношение на Н. А. следва да се третира като попадащо в хипотезата „работа в държавната администрация“. В жалбата си той е изложил мотиви за липса на доказателства, от които да се установява, че съществуващото трудово правоотношение на Н. А. попада в хипотезата „работа в държавната администрация“. Съдът не споделя това възражение на жалбоподателя. Комисията е изяснила характера на здравното заведение, за чиито директор е назначен К.. Съгласно чл. 5 от ЗЛЗ, домовете за медико-социални грижи, в които се осъществяват медицинско наблюдение и специфични грижи за деца, се създават от държавата. Соченият дом е на Министерство на здравеопазването и като страна по трудовия договор на К. е именно Министерството, представлявано от Министъра на здравеопазването. По делото са представени длъжностни характеристики – л. 58 – 66 на длъжността „Директор Дом за медико – социални грижи за деца“, от които се установява, че директорът ежегодно предлага за утвърждаване на Министъра на здравеопазването структура на дома, броят на леглата и щатното разписание по длъжности, като директорът на дома е работодател на всички работещи в него. Според съда, този дом е бюджетно предприятие по смисъла на пар.1 т.1 от ДР на Закона за счетоводството. Същото е второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на здравеопазването. По делото са представени като доказателства

щатното разписание в дома, Вътрешните правила за работна заплата и пр. Според съда, в конкретната хипотеза безспорно се касае за държавна администрация в смисъл :”**Държавна администрация**” – администрацията на органите на изпълнителната власт (Министерски съвет; министерства; държавни агенции; администрацията на държавните комисии; изпълнителни агенции; административни структури, създадени с нормативен акт, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт; областната администрация; общинската администрация; специализирани териториални администрации). Чл. 107а от КТ регламентира изисквания към трудови правоотношения в държавна администрация и според съда следва да намери приложение в конкретната хипотеза. Съгласно чл. 107а ал.1 т.1 от КТ: (1) Не може да бъде сключван трудов договор за работа в държавната администрация с лице, което: 1. (доп. - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) би се оказало в йерархическа връзка на ръководство и контрол със съпруг или съпруга, с лице, с което е във фактическо съжителство, с роднина по права линия без ограничения, по сребрена линия до четвърта степен включително или по сватовство до четвърта степен включително. К. като директор на държавно предприятие – към Министерство на здравеопазването – второстепенен разпоредибет с бюджетни средства е назначил на трудов договор в същото дъщеря си. Горното обстоятелство е в нарушение с чл. 107а т.1 от КТ, тъй като със сключения договор се поставят в йерархическа връзка на ръководство и контрол роднини по права линия от първа степен. Съдът споделя заключението на комисията в насока, че не следва да се кредитира дипломата издадена от Северозападен колеж - Л. на Н. П. К. от 1997г. с рег. № BG2700195049, тъй като не са спазени изискванията на Наредба № 2 от 14.04.2003г. /с измененията направени от Министъра на образованието през 2003г., 2005г., 2009г. и 2011г./ за признаване на завършени етапи на училищно обучение или степени на образование и професионална квалификация по документи, издадени от училища на чужди държави. Друг е въпросът, че същият факт е ирелевантен към настоящото производство и дори и да беше призната, това не обосновава липса на нарушения по ЗПУКИ. В хода на производството, Комисията е установила, че с писмо изх. № 25-00-289 на Инспектората на МЗ е представена като доказателство Атестационна карта на Н. А. за периода от 01.01.2012г. до 31.12.2012г., която е изготвена и подписана от баща ѝ, както и че П. К. предварително е атестирал дъщеря си за 2012г. Видно от събраните писмени доказателства, всичките ѝ атестационни карти са изготвени и подписани от П. К. с „обща оценка на компетентност добра“, а за 2009г. е даден максимален брой точки, като е отбелязано, че стажът по специалността е по-голям от общия професионален стаж.

Комисият е констатирала и подписването на допълнително споразумение към ТД № 03/01.03.2010г. и допълнително споразумение към ТД № 01/01.01.2011г. от страна на К. с дъщеря си, от които е видно, че при минимална работна заплата на заеманата от Н. А. длъжност в размер на 335лв. и максимална месечна заплата в размер на 531 /ПМС № 67 от 2010г./, същата е с основно месечно възнаграждение в размер на 543лв.Предвид тази констатация, комисията е приела, че действията на П. К., в качеството му на длъжностно лице, нарушават разпоредбите на глава втора от ЗПУКИ. Според комисията, П. К. е допуснал нарушение на чл. 8 от ЗПУКИ, като е сключил договор в частен интерес на свързаното с него лице по смисъла на параграф 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ - дъщеря му Н. А.. При извършена служебна проверка, съдът приема за законосъобразен извода на комисията, че се касае за свързани лица по

смисъла на пар.1 т.1 от ДР на ЗПУКИ. К. е лице, заемащо публична длъжност и чрез подписаният трудов договор с дъщеря му, последната се намира в икономическа зависимост, която поставя основателни съмнения за неговата безпристрастност и обективност. Съгласно чл. 8 от ЗПУКИ, лице, заемащо публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни функции в частен интерес. Същото лице няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията си или задълженията си по служба. Наличието на договори и подписани атестации е безспорен факт, който не е оборен от жалбоподателя в съдебното производство. Спорен е въпросът за наличието на т.нар. „частен интерес”. Чл.2 ал.2 и ал.3 от ЗПУКИ дават легални определения на понятията „частен интерес” и „облага”. Частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица.

Комисията въз основа на представеното щатно разписание, е приела, че за длъжността „завеждащ административна служба” минималната работна заплата е 320лв., а максималната - 470лв., за длъжността „служител човешки ресурси” минималната работна заплата е 350лв. , а макс. 580лв.; като основание се посочва ПМС № 67 от 2010г., където праговете са съответно от 335 до 531лв. В чл. 5, ал. 3 от същото ПМС изрично се казва, че „месечните заплати не могат да бъдат по-високи от определените максимални за заеманата длъжност”.Въз основа на тази норма и като е приела допълнителните споразумения относно размера на трудовото възнаграждение на А., комисията законосъобразно е установила, че К. е определил възнаграждение по трудовия договор с дъщеря си над максималния размер на основната месечна заплата за съответната длъжност. Ирелевантен е въпросът за съдържание на реда и начина за определяне на индивидуалните основни месечни заплати в КТД. В КТД се определят реда и начина на формиране на конкретния размер на индивидуалните основни месечни заплати, но това по никакъв начин не изключва забраната така определените индивидуален размер да не бъде по-нисък от минималния за заеманата длъжност и по-висок от максималния за заеманата длъжност. С постановлението се определят в таблици размерите на минималните и максималните основни месечни заплати по длъжностни нива за работещите в държавната администрация. Съдът споделя мотива на ответника, че за да се направи преценка за размера на възнаграждението на А., следва да се изходи от длъжността на същата. От 01.01.2011г. Н. А. е на длъжност „служител човешки ресурси”, тази длъжност фигурира и в щатното разписание на длъжностите, но във вътрешните правила за работна заплата такава длъжност няма. Според ответника, частният интерес на Н. А., който води до облага за нея, произтича от допълнително споразумение към ТД № 03/01.03.2010г. и допълнително споразумение към ТД № 01/01.01.2011г и се изразява в определеното от баща ѝ трудово възнаграждение в размер над максималния нормативно определен такъв. Съдът споделя този извод на ответника. Както погоре съдът посочи, наличието на КТД и щатно разписание, не освобождава директора от задължение при определяне на индивидуалния размер на ОРЗ да не надвишава максималния за длъжността според соченото постановление № 67/2010, който е надвишен в две допълнителни споразумения, сочени от ответника. Според комисията, частният интерес е за свързано лице - Н. А., като същият произтича и от подписаните от баща ѝ атестационни карти за 2009г., 2011г. и 2012г. , като същите са основание за

повишаване на възнаграждението на А.. Ирелевантни са възраженията на жалбоподателя, че освен директорът на дома, няма друго лице, което според сочената наредба за атестиране на служителите в държавната администрация да извърши атестация на А.. Според съда, релевантен към настоящото производство е фактът на атестиране на А. от К., свързани лица по смисъла на ЗПУКИ, като атестирането е основание за повишаване на възнаграждението на свързаното лице. Ирелевантни са и фактите относно качеството на работа на това лице, еднакво третиране на същото с останалия персонал, изложени от жалбоподателя в писмени бележки. Като ирелевантни съдът приема и фактите касаещи липсата на едно домакинство, в което да живеят страните; добросъвестното изпълнение на възложената дейност от страна на А.; наличие или липса на други кандидати за заемане на длъжността.

Съдът споделя заключението на комисията, че определеното по-високо трудово възнаграждение на Н. А. от П. К. е в нарушение на ЗПУКИ, защото е определено лично от нейния баща, в качеството му на лице заемащо публична длъжност, като от съществено значение е и обстоятелството, че директорът сам е оценявал свързаното с него лице.

Според АССГ в настоящия състав е законосъобразен изводът на комисията, че предвид наличието на свързани лица и наличието на упражнени правомощия от лице, заемащо публична длъжност - издаване на актове в полза на свързано с него лице по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ - дъщерята на директора, при изпълнение на служебните си правомощия, директорът на Дом за медико - социални грижи за деца [населено място] е бил повлиян от частния интерес по отношение на свързано с него лице. Приема и извода на комисията в насока наличие на нарушение на чл. 8 от ЗПУКИ.

Предвид така установеното от фактическа и правна страна, АССГ в настоящия състав приема, че КПУКИ е постановила валиден административен акт на основание чл. 27, ал. 2 от ЗПУКИ във връзка с чл. 7, т. 3 от ПОДКПУКИ. Актът е във валидна писмена форма, издаден при спазване на процедурата по постановяването му и при правилно прилагане на материалния закон.

Предвид горното, съдът приема, че жалбата срещу решението на комисията следва да бъде отхвърлена като неоснователна, поради което и на основание чл. 172 ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. Н. К. от [населено място] срещу решение № 69 от 31.05.2012г на Комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси [населено място].

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Административен съдия: